

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۳/۰۳

شاه ولی آرین

د سولي موافقتنامه او گواښونه

د ۲۰۲۰م کال فبرورۍ د ۲۹ نېټې د موافقتنامې نه په گران هیواد افغانستان او ټوله نړۍ کې د خوښۍ ستاینې او ملاتړ وشو، په رښتیا چې هم دغه تړون ته په هیواد کې د اوږدې جگړې د ختمیدو پیل ویلی شو.

مگر د تړون د دواړو لورو امریکا، طالبان او همدا ډول افغان دولت او حکومت په خبرو کې ضد او نقیضو څرگندونو یو شمېر پوښتنې او تشویشونه منځ ته راوړي چې د لنډې اشارې او یادولو وړ یې بولم.

د موافقتنامې نه یو څو شېبې وروسته د عباس ستانکزی جگړه ایزه او له پېغورونو او سپکو سپورو ډکه لهجه، چې گویا اشغالگر مات شول، دوی ستره بریا تر لاسه کړه او دوی د کابل حکومت په رسمیت نه پېژني، د کابل د ادارې په عنوان له دوی سره حتا خبرې نه کوي، دوی به په بهرنیو ځواکونو بریدونه نه کوي، خو له افغانانو سره اوربند نورمانا نه لري او جگړو ته به دوام ورکوي، ۵۰۰۰ طالب بندیان به د بین الافغاني مذاکراتو له پیل تر مخه خوشي کيږي؛ دا هغه خبرې دي چې د افغاني دود، کلتور او فرهنگ له مخې د سولې د پروسې بهر گواښمن کولای شي.

له بله پلوه د قطر د سیاسي هیئات د بل غړي ملا خیرالله سوله اېزی خبرې، نه مغروره کیدل، د ټولو افغانانو په گډون د گډ حکومت جوړیدل، یو بل ته متقابل احترام، او همدا ډول د ملا هیبت الله د طالبانو د مشر د عفوی فرمان او د طالبانو د قطر دفتر د ویاند سهیل شاهین څو مرکي، د هیواد په دننه کې د طالبانو د بلې ډلې ملا رسول وینا؛ دا ټول هغه څه دي چې په طالبانو کې د خبرو او عمل پوره یووالی نه لیدل کيږي چې دا په خپله په هیواد کې د ډاډمنې سولې د راتلو په لار کې ستر خنډونه رامنځ ته کولای شي.

بله اساسي موضوع او د تړون د عملي کولو گواښ د طالبان هغه تعهد دی چې دوی به له القاعدې او نورو ټولو افراطي گروپونو سره اړیکې ختموي او د دې مخنیوي به کوي چې د دغو ډلو او گروپونو له خوا به پر امریکا او د هغوی پر متحدینو له افغانستان نه خطر نه پېښېږي، چې دا په خپله ممکن یو ستونزمن او د طالبانو له وسه وتلی کار وي.

لیدل کېږي چې په موافقتنامه کې د امریکا او افغان دولت تر منځ د لاسلیکیدو تر مخه کومې اساسي خبرې او تفاهم نه وي تر سره شوي، چې د ۵۰۰۰ طالب بندیانو را خوشي کیدل یې هغه بیلگه ده چې افغان جمهور رئیس اشرف غنی یې دا دی د واره مخالفت څرگند کړ.

جمهور رئیس محمد اشرف غنی په ډاگه وویل چې د طالبانو د ۵۰۰۰ بندیانو خوشي کول دا د امریکا کار نه دی دا د افغان ولس او د هغوی د استازي اسلامي جمهوریت او اساسي قانون حق دی، چې څه وخت او په کومو شرائطو دغه بندیان خوشي کوي.

و لیدل شول چې د جمهور رئیس محمد اشرف غنی د دی خبرو په اړوند د امریکا د بهرنیو چارو وزیر پمپيو هم خپل غبرگون وښود او وېي ویل چې د موافقتنامې په پلي کولو کې به خنډونه نه رامنځ ته کېږي. د حکومت او دولت د چارواکو په خبرو کې هم د واحد دریځ نه شتون د محمد اشرف غنی جمهور رئیس، امرالله صالح، د ملی امنیت مشر محب الله محب، د دفاع او کورنیو چارو د سرپرست وزیرانو د خبرو او مطبوعاتي کنفرانسونو لړۍ یې د بیلگو په توگه یادولی شو.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

بل د پوښتنې او تشویش وړ مطلب د افغانانو له پاره هغه پټه معامله او د تړون مواد دی چې د امریکا د بهرنیو چارو وزارت له لوري را وسپړل شول، چې هغه د توافق پټ موضوعات دی چې یوازې به د امریکا د سنا مجلس ته وړاندې کېږي، چې دې ته د «کاسی لاندی نیم کاسه» ویلی شو.

له بله پلوه د ترامپ په وینا کې وار - وار تاکید چې امریکا له طالبانو سره مشروط تړون لاسلیک کړی، چې که طالبان یې په هره برخه کې عملي نه کړي، دوی به له اوسني نظامی طاقت نه نور هم ډېر ځواکونه افغانستان ته راولېږي. د ترامپ دا څرگندونې دا انگیرنه یقینې کوي چې دغه تړون شاید ترامپ په تیرو ټاکنو کې چې د کمپاین په وخت کې یې له امریکایانو سره وعده کړې وه چې په افغانستان کې به جگړه ختموي، خپل سرتیري به راباسي؛ چې ممکن دا د همدغې ژمنې د پوره کولو او د نوو ټاکنو لپاره د انتخاباتي کمپاین یوه برخه وي، نه په هیواد کې د سولې او د جنگ د ختمیدو لپاره هلې ځلې.

سره له دې چې ویل شوي و چې د موافقتنامې د لاسلیک کولو په مراسمو کې د څه له پاسه د یو شمیر هیوادو د بهرنیو وزارتونو او دیپلوماتیکو څانگو استازو گډون کړی وو، خو د تړون په هکله د دغو بهرنیو هیوادو په خاص ډول د هیواد په قضیه کې د بنکېلو او گاونډیو هیوادو روښانه، باورمندي او د ملاتړ دریځونه نه لیدل کېږي، چې تر اوسه یوازې ایران خپل مخالفت څرگند کړی، چین د بهرنیو ځواکونو پر وتلو ټینگار څرگندوي او د پاکستان د بهرنیو چارو وزیر د تړون په لاسلیک کې خپل دریځ روښانه کړی او ادعا یې کړې چې طالبان دوی د موافقتنامې د لاسلیک کولو لپاره حاضر کړي دي او پر افغان حکومت یې د ۵۰۰۰ طالب بندیانو د ژر خوشې کولو غږ کړی دی.

زما په اند د هیواد په غمیزه کې د بنکېلو هیوادو خاموشي، د ملگرو ملتونو، چین روسیې او نورو ځینو گاونډیو هیوادو چوپوالی، د دې مانا لري چې د دې پروسې د عملي کولو په لار کې ستونزې ویني او د امریکا له لوري یې یو جانبه او نه عملي کونکی گڼي.

زه هم په دې باور یم چې د یوې دائمې او عملي سولې لپاره هغه شرائط او اړتیاوې چې باید تر سره شوي وي، نه په ملي او نه په نړیوال ډگر کې امریکا تر سره کړي او نه هم طالبانو د خپل ځواک او واحد عمل لپاره د هیواد په دننه او هم د هیواد نه د باندې د خپلو لیکو، متحدینو او تمویلونکو تر منځ عملي کړي دي.

افغان دولت هم په ستره خلا او ستونزه کې لاس او گریوان دی، د ملي اجماع، واحد دریځ او له خپلو متحدینو سره د پوره تفاهم او واحد نظر په خلا کې قرار لري چې پورتنی عوامل د عملي او تلپاتې سولې د لارې ستر خنډونه دي او که افغانان له دغه فرصت نه لازمه گټه پورته نه کړي د یو بل خطر ناک ناورین سره یې د مخ کیدو امکانات لیدل کېږي.

یووالي د بری غوره لار ده!